

Плъвенски Извѣстия

„Свѣтлината е най-голъмата носителна на прогреса, тамъ гдѣто тя владей, мрака нѣмей“.

В. „Плъвенски Извѣстия“ излиза всѣка седмица.

Цѣна на вѣстника:

За година 5 лева, за 6 мѣсѣца 3 лева,
за 3 мѣсѣца 2 л., а за странство се прибавятъ пощенските разноски.

Единъ брой 10 стотинки.

Вѣстникъ за политика, тѣрговия, земедѣлие и индустрия.
Народно-Лiberаленъ органъ.

Урѣжда: Редакционенъ комитетъ.

Всичко

Що се отнася до вѣстника се изпраща на адресъ: Редакция на в. „Плъвенски Извѣстия“ въ гр. Плѣвенъ.

Не платени писма не се приематъ. Рѣко-
писи назадъ не се врѣщатъ.

Тамъ гдѣто оралата сѫ свѣтливи, а саблите рѣждиви и на-
рода и царя сѫ щастливи“.

За обявления

Се плаща по 50 ст. на редъ за
I-ва страница и по 15 ст. за IV-та,
а за приставските, по особено споразумение.

Единъ брой 10 стотинки

Важно за — Лозаритъ.

Извѣстявамъ за знание, на всички г. г. лозари кошто ще садятъ нови лози или иматъ да просаждатъ стари, както отъ града, а така сѫщо и отъ окрѣга, че влезохъ въ сиоразумѣніе съ нѣкой ашиеранисти, да расиродавамъ за тѣхна сѣмѣтка разни облагородени и необлагородени Американски лози, отъ всички сортови и разни видови грозда, нашенски и инострани.

Нуждающитъ се молимъ да се отнасятъ за сиоразумѣніе въ печатницата „Надѣжда“ ул. „Александрова“ № 649 (до Аптеката на г. Фр. Хораченъ).

Съ почитание:

Цв. Караивановъ.

1—5

ОБЯВЛЕНИЕ

Разсадника за гладки укоренени и облагородени американски лозови прѣчки на Анастасъ Я. Бичкиджеевъ въ гр. Ловечъ.

Обявявамъ на интересующитъ се лозари, че открихъ публична подпѣска за поржчки на облагородени американ. лозови прѣчки отъ слѣдующитъ сортове, а именно:

1-ви Рупестристъ Монтико

2-ри Рипария X. Рупестристъ № 3309

3-ти Рипария X. Рупестристъ № 3306

4-ти Рипария X. Рупестристъ № 101¹⁴

5-ти Рипария Порталисъ. Всички облагородени и сортировани съ нашенски грозда, цѣни най-ефтели по споразумѣніе. Прѣчките сѫщо се издаватъ до сега отъ 1/2 с. м. въ диаметръ, а лѣторастъ до 1 1/2 метръ. Които г-да желаятъ да направятъ поржчка нека обикновѣтъ разсадниците ми сами или чрѣзъ приятели, които се намиратъ на 6 мѣста а именно:

1-я разсадникъ на 1 кил. отъ града на югъ (Култуклийската воденица или малка вѣрбовка). 2-рия и 3-тия на 2 1/2 кил. отъ града на изтокъ мѣстността „тележени“ подъ тухларници. 4-тия и 5-тия на 1 1/2 кил. отъ града на изтокъ на р. Осъмъ между брашнарната фабрика и „Кюшердермене“ 6-тия на 5 кил. отъ града на западъ въ мѣстността „биволица“. Скобелевско помѣстие, които ще се увѣрятъ наглѣдно.

гр. Ловечъ, 23 юли 1904 г.

Съ почитание:

Лозаръ Пиццинеристъ:

А. Я. Бичкиджеевъ

ЯЗНА БЛАГОДАРНОСТЬ

Подписанитѣ Плѣвенски граждани публично изказватъ благодарностъ си къмъ г. Анастасъ Я. Бичкиджеевъ пиццинеристъ въ гр. Ловечъ за това, че той минувата есенъ 1903 г. ни продаде съ най-ефтели цѣни облагородени американски лози на настъ подписанитѣ, и ни гарантише за подложитѣ, а особено сортировката на нашинските грозда. Слѣдъ като ги насадихме на риголванитѣ отъ настъ постоянни мѣста и въ резултатъ се оказа, че всички насадени лози се изловиха само на 0% / 0% съ единакъвъ отличенъ лѣторастъ при такава извѣредна суши и сега на ледно се констатира отъ покаранитѣ лѣторости и дѣйствително изльзоха за каквито ни са продади.

Горѣщо прѣпоръжвамъ на г-да интересующитъ се лозари, желащи да иматъ здрави и хубави лози да си купятъ гарантирани облагородени американски прѣчки съ нашенски грозда отъ г. Анастасъ Я. Бичкиджеевъ пицци-
неристъ въ гр. Ловечъ.

Съ почитание:

Лачо П. Лачовъ, С. Иоповъ, Тодоръ П. Кузмановъ, Пжо Дановъ, Хр. Костовъ, Кр. Христовъ, Спасъ Т. Столновъ, Пжо Т. Романовъ, Петко С. Готовски, Иванъ П. Дермански, Маринъ Христовъ, Ангелъ Ангеловъ, Кр. Стояновъ и други.

гр. Плѣвенъ 20 юли 1904 г.

5—5

АКУШЕРКА

Свѣршила съмъ въ Московския университетъ по акушерството и съмъ практикувала като градска акушерка въ гр. Стара Загора непрѣкъснато 8 години. По случай прѣбиванието ми въ гр. Плѣвенъ извѣстявамъ на интересующитъ се, че за напрѣдъще продолжавамъ акушерската си професия.

Марина Н. Баранова.

Акушерка.

Распродажба

Книжари, печатари, шефове на учрѣждения, учаща се младежъ и др. искате ли да се снабдите съ канцелярски и ученически потрѣби по цѣни по-долни и отъ фабричнитѣ и съ разни книги за прочитъ съ 50% отстѫпка, молимъ заповѣдайте въ книжарницата на

НИКИФОРЪ Г. КОНЧЕВЪ & С-IE

ул. Александровска № 371

Плѣвенъ.

2—2

гр. Плѣвенъ, 8/X 1904 год.

Кървавитѣ събития, които по настоящемъ се разиграватъ въ войната на далечний истокъ при едно неописуемо ожесточеніе отъ двѣтѣ воющи страни, за сега привличатъ вниманието на цѣлий всесвѣтски миръ, а въ особеностъ онъ на цѣлото славянство. Като членове отъ грамадното славянско семѣство и ний, неможемъ да останемъ хладнокрѣвни и да не се трѣвожимъ или радваме отъ исхода на тия събития въ една или друга смисъль, още повече, когато знаемъ, че тукъ въпроса се касае за сѫдбата на нашата освободителка — Русия, която е упорниятъ стѣлъ на цѣлото славянство и съ която нашата сѫдба, като политическа едница е неразривно свързана.

Слѣдъ редъ поражения нанесени отъ страна на коварни врагъ на братский намъ Руски народъ въ растояние на деветъ мѣсѣца, и слѣдъ кървавата драма, която напослѣдъ се разигра въ околността на Ляо-Янгъ резолтата на която тоже излѣзна нещастенъ за освободителката ни, настана всеобщо затишье на военнитѣ дѣйствия и отъ двѣтѣ страни, прѣвъ което време телографическите извѣстия идящи отъ бойното поле не ни донасятъ друго освѣтъ за грамадните прѣвозвания на войски и муниций принасяни отъ Европейските области на Русия къмъ далечний театръ на военните дѣйствия, съ редка усилена дѣятелност отъ страна на държавнитѣ Руски органи. Късото време, което неприятеля слѣдъ редъ побѣди, бѣ тѣй щедъ да подари, се доста умѣло използува отъ страна на Руски генераленъ щабъ и ако свѣденията ни сѫ вѣрни, въ относително кратко време Главнокомандуващъ на Руските войски Генералъ Куропаткинъ, можеше свободно да рас счита на едно числено прѣвъходство надъ неприятелските войски. Това впослѣдствие дойде да се потвърди и отъ извѣстната заповѣдъ издана отъ страна на главнокомандуващъ за общо настѫпление, вместо досегашното непреривно отстѫпване, а отъ това и надѣждата, че е настѫпила отдавна желанната отъ всѣкиго нова и честита за руското оръжие фаза на войната.

Както по-рано всѣки Българинъ съ горестъ на сърдцето си посрѣщаше извѣстията

за нескончаемите отстъпления на Руския войски, тъй също сега съ голема радост всичките посрещна извѣстията за общото настъпление и съ нетърпение очакваше часъ по-скоро да чуе извѣстия за Рускии побѣди надъ врага на бойното поле. Но уви! Послѣдните извѣстия отъ сраженията на бойното поле прѣзъ тия нѣколко дни, като кога че не сж отъ естество да оправдаятъ очакваните надежди, а напротивъ, ни изненадватъ съ ново Руско отстъпление къмъ Мукденъ и отъ Мукденъ и нови побѣди отъ страна на японците.

При все че тия извѣстия не сж достатъчно подтвърдени за да могатъ да пояснятъ положението на войната, обаче, факта, че въ продължение на нѣколко дена извѣстията отъ страна на Рускии источници се съвсъмъ склонятъ, ни убѣждава да се не съмняваме, че и въ послѣдните сражения ще сж изтѣли пакъ нещастни за Руското оржие.

Кои сж причинитъ и гдѣ се крие тукъ злото, щото 150 милионната Русия да не може да побѣди два пъти по-слабата Япония и да запази съ достоинство честта на побѣдоносното Руско оржие, ний за сега се виждаме въ невъзможностъ да си обяснимъ:

Ще чакаме по нататъшното развитие на събитията отъ новата фаза на войната и пакъ ще се повърнемъ, а за сега ще пожелаемъ щото Богъ да подари побѣда на Руското оржие и да не оставя да се радватъ враговете на славянството отъ нещастието на освободителата ни.

НАШИТЕ МИТИЦИ.

Единъ отъ главните фактори за развитието на международната търговия е митниците. Митниците сж ония държавни институти, които сж поставени не само да бѫдатъ единъ държавенъ источникъ за приходъ, а институти, които да улѣсняватъ търговията, щото да може тя въ извѣстна държава да повдигне търговското съсловие. Великиятъ държави гледатъ на митническите институти, като учрѣждения, които могатъ да повдигнатъ държавния кредитъ и да способствува за по-голема търговска дѣятельност. И за това, именно, финансистите на една държава, по уреждането на търговските договори съ чуждестранните държави, взематъ предъ видъ всичките нужди на страната и тогава свързватъ договорите. И често когато тия договори мѣжду контрактощи се държави дохдатъ въ разрѣзъ на интересите имъ обявяватъ „митническата война“, която война е въ ущърбъ на търговията на тия държави, които не сж можели да опредѣтъ своите си договори. Такава една война е неравно гибелна, каквато войната на човѣшки жертви. Митническата война е еднакво гибелна за ония държави, които не сж съумѣли да си уредятъ мирно търговските договори и въ такъвъ случай, въ такива държави търговията отпада, а съ това заедно се повдига общъ крахъ и на индустрията. Особено съсипателно е за ония големи държави въ които има големи индустриални завѣдения на които се тури прѣдълъ на тѣхните стоки. За малките държави, като България, неможе и дума да става, защото и при каквиго и да сж износни договори (?) тѣ сж вечно осаждени на митническа война. Това се дѣлжи, разбира се, отъ положението което заематъ въ континента, а и най-много на отстъпстване умни управници, добри финансисти и политически развратъ.

У насъ има митници и митническо управление и съ заинтересованите държави се сключва търговски договори. Дали тия договори сж добри или зли за държавата и за индустрията ни, е другъ въпросъ. Работата сега се касае за митниците и тѣхното управление т. е. наредбите и персонала и начина на дѣйствието

имъ. Имало сме случаи да чуваме редъ оплаквания отъ търговците едни отъ други по-разнородни и интересни. У насъ има митници, но тия митници, като че ли се не управляватъ отъ една централна властъ. Като че всѣка митница прѣставлява нещо отдѣлно отъ общата централна властъ. Като че разните митнически пунктове се управляватъ по отдѣлни закони и наредби. Това е не само чудно, но и още удивително.... Ний това говоримъ отъ изпитана дѣятелност, а не отъ всѣнкарска точка зрения. Дали дѣйствително нашите закони сж толкова еластични, че се различно разбиратъ, или пъкъ, персонала е такъвъ еласгиченъ, че своеобразно го тълкува. Това е много интересно да се знае.... Но ний мислимъ, че ще има и въ „брадвата а и въ дрѣжката“ — както казва пословицата. Често закониglasувани отъ Народното събрание измѣнятъ се или се дотълкуватъ съ окръжни. Или пъкъ окръжното: често чиновници се назначаватъ и уволняватъ, че до като го назначатъ и уволнятъ не му е осигурено време да проучи законите и окръжните по които ще дѣйствува. Има и друго, а то е, че назначаватъ се понѣкога т. е. да не кажемъ почти винаги, хора чужди на тая работа, а да се покажатъ услужливи на чорбаджийте, които сж го назначили т. е. ужъ, че много разбиратъ работата си и пазатъ държавните интереси, та често произволничатъ съ интересите на търговците. Примѣри по това сж съ хиляди, а оплаквания отъ търговците съ милиони. Това го най-добре знай компретата властъ.

Такава една галематия по митниците се явява въ времето на търговията ни и обременяване на търговците съ излишни разноски и при това съжа се причина, щото пратките да лежатъ съ дни, седмици и мѣсяци. Естествено по една такава митническа управия явява се негодуване отъ страна на търговците, а това негодуване се срѣща почти на всѣкадъ у насъ. На едни митнически пунктове по силата на закона или окръжни, издадени отъ министерството, пропускатъ се извѣстни стоки безъ мито. Сѫщите стоки дошли прѣзъ друга митница налагатъ се на общо основание съ мито. Печва се прѣплската, цитиратъ се закони и окръжни и до когато се разбере търговецъ съ митническото управление минаватъ се седмици. И търговецъ чака ли — чака да си получи стоката и я продава, а то или сезона се е вече изминалъ или пъкъ заинтересуваниятъ който е поръчалъ на търговецъ да му я дослави — по неустановка отказва и пр. При такова едно усложнение, което създаватъ митните чиновници, може ли да се мисли за една правилна, полезна и точна търговия? Естествено, че неможе и търговецъ във всичко да спечели или изгубва или се принуждава да се отказва отъ такива по-убийни операции и въ такъвъ случаи на търговията по единъ не умишленъ начинъ се ударва кракъ. Други случаи по които ужасно се прѣчи на търговците сж: Високото оцѣняване на стоките и обявяване на фалшиви фактури. Възможно е да си служатъ нѣкои търговци съ фалшиви фактури, което ще е тѣрдъ редко — нѣ почти всѣка фактура да се сматра съ ниско написани въ нея цѣни е смѣшино и често пакъ отъ цѣнителя и да вижда, че стоката не струва повече, но я оцѣнява съ по-висока цѣна било съ цѣль да угодни на началството — било да се прѣдстави за по-вѣчъ въ работата си. Въ такъвъ случаи обременяватъ съ търговецъ съ повече разноски и като стане стоката му по-скъпа, следствие на обременено мито, градско право и пр. — неможе да конкурира и се принуждава да я харчи на загуба или да рискува да му стои съ години въ магазина. Ако такъвъ откаже да я получи, то митните власти разпореждатъ и я продаватъ за съмѣска на търговецъ за да си прѣхванатъ митните такси, а че търговецъ

щѣль билъ да се съсипе, това тѣ не ще и да знаятъ. На ли мѣсеца тече и заплатата ще си я той (чиновника) получи, нека каквото ще да съжа съ търговеца....

Често има случаи и оплаквания на търговците за бавението на стоките имъ въ митниците, а особено пощенските колети. Праца му се фактура, пише му се да я испрати на време — а на всичко това съ ирония се отговаря, че имало много работа и ще му дойде времето да се освободи.... Но цѣли седмици лежатъ колегите на търговците по митниците и на това отъ надлежното място, като, че ни пай-малко не сж обрѣща внимание. Ако нѣма персоналъ за тая работа виновни ли сж търговците да имъ се дѣржатъ стоките съ седмици? На ли божемъ, имаме главно управление, което е длѣжно да уреди тия въпроси, На ли това е техната задача? Така ли се управляватъ въ Европа митниците? Ний знаемъ положително, че щомъ пристигне колетъ и до вечерта се освобождава, а у насъ... пиши и се оплаквай ако пѣмашъ работа. И това били улѣснение на търговците....

Дѣлжностъ се налага на Министерството на Финансите да уреди тия митници, щото да се улесняватъ търговците и не имъ бавятъ стоките като се туриятъ способни и справедливи чиновници, които законно и справедливо да пазятъ интересите и на държавата и на търговците та тогава и за двѣтъ страни ще има полза, защото неподготвения персоналъ, а още повече капризи чиновничето, по своите си неумения и произволи създаватъ главободие на М-вото, ощетяватъ и държавата и търговците и написватъ големи удари на търговията ни. За да се подготви единъ що годъ по-добъръ персоналъ по митниците, необходимо е щото М-вото да зареди при нѣкое търговско училище специален курсъ по митниците, въ който курсъ да се подготви персоналъ да разбира относително стоките, тѣхните качества, митните закони, начина на прилаганието имъ и особено езиците Нѣмски и Френски. Това го налага нуждата и обстоятелството на търговските ни интереси.

При това необходима нужда се налага, щото въ по главните градове, макаръ и не по-гранични, какъвто е напр. Плѣвенъ да се отворятъ по едни митнически пунктове, които да служатъ за улеснение на търговците. Необходимо е за Плѣвенъ, като едничъ търговски градъ, които отъ денъ на денъ нараства, а при това е центръ за много вътрѣшни градове, щото да се отвори митница при самата гара и тукъ да се обезмитяватъ стоките във всичко въ Сомовицъ, София и Царибродъ. Това се налага отъ интереса на търговците и би трѣвало, тая по-следниятъ, да настоягъ, било чрезъ писменна молба съ подписи си, било чрезъ депотация отъ тѣхъ или Търговското др-во предъ министерството за да отвори единъ митнически клонъ до като е време за да се не каятъ послѣ, както се каятъ и за гарата, че е далечъ и не сж можали о време да я примѣстятъ по близо до градътъ.

УЧИТЕЛСКА ПОЛИТИКА.

Съ такъвъ надсловъ въ миналий брой на вѣстника си, бѣхме помѣстели едно късъ антре-филе, като обѣщахме, че ще проучимъ работата по-добъръ и ще се повърнемъ по-обстойтелствено. За да бѫдемъ точни на обещанието си, тукъ на кратце ще обяснимъ всичко по това което можахме да проучимъ. Ний и въ първото си антре-филе казахме, че дѣйствително и въ учителствуването може да има политика, като и визирахме единъ отъ г. г. учителитъ — художници, но за да можихме да изучимъ тая „художественна политика“ на учителитъ ху-

дожници, заехме се съ тоя въпросъ и въ края на краищата разбрахме слѣдующето:

Огъ справката, която направихме, отъ управлението на училището се установява, че учителскиятъ съвѣтъ не е вземалъ никакво рѣшение отъ кждѣ да се взематъ ученическите потреби и, че всѣкой отъ учениците е свободенъ да си купи отъ кояго и да е книжарница т. е. кждѣто намѣри най-евгено и добро.

Слѣдователно, художниците учители, не сѫ прави, нито законно, да влизатъ въ споразумение, прѣди или подиръ, отварянието на училището съ ивкай книжар-печатари да поражчватъ за сметка на учениците разни потреби.

Да се укаже образецъ и да се изиска еднаквостъ въ вѣщите го разбираем — но да се прави по-рано уговорка и да се задължаватъ само отъ тамъ да се купуватъ това не е художествено

Не само не е художествено, но е и противно спрямо званието и положението което взема единъ художникъ — учителъ.

Еднаквостъ въ предметите, художественостъ и заинтересованостъ е такава художествена разлика, щото човѣкъ трѣба да биде много наивенъ за да повѣрва на този родъ художници, които да искатъ да правятъ политика, угодничева на тѣзи, които мислятъ тѣ, че сѫ силни въ ивѣщо, и вмѣсто учениците да си купуватъ по 65 сготинки блокове за рисуване, както се продаватъ по другите книжарници, да ги купуватъ по 1·20 лева отъ силния споредъ тѣхъ на деня, а такава една политика т. е. отъ този родъ художество се тълкува малко въ заинтересована смисълъ, което не бие добрѣ въ очите на съвременната интелигенция на художниците

А колкото за декларацията, че учителя — художникъ не биль нито стамболистъ нито цанковистъ и пр. истѣ това малко ни интересува стига художеството на ученическите вѣщи да се не изразава подъ формата на заинтересованостъ въ полза на единъ за сметка на други.

Единъ другъ пѣтъ учителъ трѣгналъ да диди „художество“ по гумите за истриване. И за да прикрие своята заинтересованостъ или поранното уоварване да се прикрие — казалъ на учениците да купуватъ гуми само „гербъ“ понѣже тѣ били най-добри за работене, а блокови еди каквии, защото той въ класъ размѣрвалъ съ прѣсти растоянието — колко да се рисува и колко да остане бѣло пространство.

„To e то модерното Италиянско художество“.

Тоя родъ художественостъ е по модерно.....

Да бѫдели гумите съ гербъ иначе не били добри.... — А защо ли това? Види се художеството или пѣтъ за хармония трѣба да е изисквало това

Колко сме наивни ний художници!....!

Ний за сега не искаме да се простираме на дѣлго по тия художествени работи, а ще чакаме да видимъ до кога и какъ ще се практикува това „нова мода художество“ и ще се поврънемъ не само по-обстойтелствено, нито ивѣщо повече.

За сега толкова по художествената политика.

Други пѣтъ ивѣкои учителки и учители, отъ основните и класните училища, правятъ политика отъ кориците на тетрадките и разни други. Едни отъ тѣхъ поражчатъ да се взематъ съ апразови корици, други пѣтъ съ кафени, а трети съ незнамъ какви си. Но за тѣхъ ще поговоримъ въ единъ отъ слѣдующите си броеве, слѣдъ като проучимъ по обстойтелствено и тѣхната политика.

на Г-ца Еленга Ив. Стоянова съ 1-ти Д-ръ Сава А. Иванчовъ. Нашигъ по случаи поздравления и исцрени благопожелания къмъ младоженците.

— **Танцовална вечеринка.** Тукашното Обществено Образователно Д-во „Съгласие“ довечера дава 1-ва танцовална вечеринка, въ градската театрапелен салонъ, но случаи откриванието годишния сезонъ за представления, литерагурни-музикални и танцовали вечеринки. Вечеринката почва въ 9 часа вечеръта. Ще свирят военни оркестръ.

Входъ: 2 л. за кавалеръ самъ и 3 лева за кавалеръ съ семейство.

— **Научаваме се** че тия дни Министерскиятъ съвѣтъ е оглушителенъ на Министъра на общ. сгради и пътищата и съобщенията новъ кредитъ отъ 500,000 лева за купуване на разни подвижни товарни материали, като локомотиви и вагони за желѣзниците ни. Така сѫщо отъ положително място знаемъ, че сѫщото министерство ще внесе въ предстоящата сесия на Народъ събрание предложение за новъ кредитъ за сѫщата цѣль.

— **Утвърденъ уставъ.** Министерството на Търговията и Земедѣлството е утвърдило устава на първото работническо яичарско дружество въ София, съ забѣлѣжка, че дружеството не може да прекрати съществуванието си, освѣтъ ако членовете му останатъ по-малко отъ 10 души.

— **Въ тукашния търговски музей** сѫ пристигнали нови фасони дамски шапки и чистъ центрофуженъ медъ отъ най-добрата Орханийска чепеларница.

— **Приетъ правилникъ.** Изработения напослѣдъкъ въ Министерството на Народното просвѣщение правилникъ за реда и управлението на срѣдните учебни заведения е надължно уdobренъ и влези въ сила отъ 4 г. м.

— **Брѣмененъ курсъ по обущарството.** Огъ 10-ти този Софийска търговско-индустриална камара, съвмѣстно съ Софийската окръжна постостояна комисия открива въ Столицата тримесеченъ теоретически и практически курсъ по обущарството за обучение на обущари-майстори и калфи. Курсът е безплатенъ: желаещите да слѣдватъ курса трѣба да заплатятъ за това на камарата,

— **Народнишка нахалностъ.** В. „Плѣвенски Гласъ“ въ послѣдния си брой съ едно късно антрефиле се е много охиприлъ, като се е задоволилъ да каже само ивѣко думи по нашата сгатията въ миниатъри, брой „Женско професионално или педагогическо образование“, съ която доказахме de facto, че градът ни нѣма нужда отъ Женска гимназия, която да създава женски пролитариятъ, а има нужда отъ професионално женско училище, въ което ученичките да изучаватъ ивѣко нутгдана за живота имъ професия. Само отъ това имъ антрефиле може чигаля да процени, колко късогълди еж. г. редакторъ му, макаръ и да е Д-ри на правото.

Аднайна севри сине създадъ, аднамайна зорна-давулъ азълъ

— **Дѣлбокъ финансистъ.** Огъ пѣкое врѣме изъ колоните на единъ отъ мѣстните вѣстници се търкаля единъ споредъ настъпъ дѣлбокъ финансистъ, съ псевдонимъ „Малчалиевъ“, той приятел разбира отъ финансий и кредитъ толкова, колкото ний отъ Кигайски езикъ. Вижда се, че той е училъ по финансий и кредитъ въ Патагония, за това ги и разбира толкова. Зауврение прѣпорожвоме ви читателю да прочетете глупостите на г. Малчалиевъ, слѣдъ което увѣрени сме ще се убедимъ, че той незнае какво илѣскоти. Въ озлобленето си къмъ ивѣко не приятии ивѣко личности, той се самозабавилъ и умопомъркаль, което му не дава мира и спокойствие, нито една минута.

Въ единъ отъ слѣдующите си броеве, ний ще се помъчимъ да основоимъ г. Малчалиевъ, и съ факти и данни ще му докажемъ, че нѣма да му пропаднатъ капигалитъ, които той открадна отъ баба си и ги е завладѣлъ по единъ най-нахаленъ начинъ и едва ли ще може да располага пѣкога съ тѣхъ.

— **Не виждатъ гредата, а виждатъ сламката.** Огъ тая пасмина хора сѫ и напишъ Народници около в. „Плѣвен. Гласъ“. Тия приятели до такава степенъ сѫ сганили надмѣнни и нахални, щото не заслужава и да се говори за тѣхъ. Тѣ виждатъ сламките на хората въ очите, а не виждатъ грѣдигъ, които ще извадѣтъ тѣхните. Думата ний е за антрефелето имъ въ послѣдниятъ брой, по нашето помирение, което ангрефеле по всѣка вѣроятностъ еписано отъ най-чесгни и най-популярни въ градътъ ни адвокатъ, който си приготвяла багажа за въ дранголаика, гдѣто въ скоро врѣме ще се прѣели. Огъ наша страна ний ще имъ заявимъ, че настъ не сѫ ни рѣководели никакви гешевти нито ивѣко шантажи

или полици, като тѣхъ да ходятъ и заплашватъ хората, или да внасятъ извѣстна сума или ще пишатъ въ вѣсника си. Можите ли ни каза г. Народници, защо прогонихте издателя на вѣстника си г. Мл. Георгиевъ? Ами защо замъкнахте за ужасното прѣстъпление, на което бѣхте ужъ въ низките, защо го не раскрите, ами си мълчите, или стана „услуга за услуга“?

Ний ще повторемъ да ви явимъ, че ни е желателно да бѫдите по-откровени и по-добрѣстни въ борбата си, като оставите на страна вродената ви византийщина и тогава ний сме готови да влеземъ съ вѣсъ въ една по-живи и откровенна полемика и сме увѣрени, че ще успѣемъ да ви наложимъ въ уши тѣ катранъ, защото миналите, а и настоящите ви дѣла не сѫ чисти и има много ивѣко да се каже по тѣхъ.

— **Нисше земедѣлъческо училище въ Добричъ.** Варненски окръженъ съвѣтъ въ бюджета си за идущата 1905 г. е прѣвидѣлъ една сума отъ 55,000 лева за пострѣйката на нисшето земедѣлъческо училище въ г. Добричъ. Хвала на тоя Окръженъ съвѣтъ.

Движенето на епидемичните и инфекционни болѣсни въ гр. Плѣвенъ отъ 20 Септември до 30 същия н. година.

Номер	Наименование на болѣстите.	Излѣчени	Съмъртни	Възстановени	Образуващи	Умиращи	Общо
1	Заушка	1	—	1	1	—	
2	Дифтеритъ	—	2	2	1	—	1
3	Скарлатина	1	1	2	—	—	2
4	Черна кашлица	6	1	7	6	—	1
5	Тифусъ	2	1	3	—	—	3
6	Червенъ вѣтръ	1	—	1	1	—	

Птѣв. Град. Лѣкаръ: Д-ръ Ст. Хр. Бѣрдаровъ.

РАЗНИ.

— **Празднaci въ Япония.** Въ Япония, както и въ Китай, не знаемъ какво ивѣко е неделенъ денъ. Въ уморително еднообразие тамъ се рѣдятъ дѣлничните дни и дългата редица на тѣзи безцѣнни работни дни би дѣйствуvalа угнетително върху всеобщото настроение, ако народниятъ инстинктъ не си създадеше различни празници, които внасятъ разнообразие и веселие въ монотонията всѣкидневенъ животъ. Огъ такивато празници на първо място сгоятъ многобройните празници на цвѣтата. Нѣма почти ни единъ мѣсецъ въ годината, въ които да не се празнува ивѣко народенъ празникъ на цвѣтя. Цвѣзъ Февруарий празнуватъ по случай цвѣта на сливите, Марта — за цвѣта на вишните, Априлъ — за цвѣта на вишните, Маи — за крема и косатника, Юни — за водната роза и повѣглицата, Октомврий — за баволското око, а прѣзъ есенята народътъ напуска работата си и отива да се налождава на почервенелъ и ножълелъ листа на клоните. Главното място верѣдъ тѣзи празници заематъ празници: цвѣтовете на вишните и есенните прѣзници на цвѣналото биволско око, който, особено въ старо врѣме, много оригинално и хубаво се празнува. Когато прѣстолодиятъ излиза на тълни за да си откаже тѣзи хулави есенини цвѣти и да си накичи съ тѣхъ кжшти, аристократи гъвь и багаташки се разхождатъ по рѣките съ лодки накичени съ биволско око при звуковете на музика и пѣсни и при демонстрации на кигайски и японски стихотворения. И сега още прѣзници гъвь на хризантемите много тѣржествено се празнува въ двореца на Микадо. Поканените гости се събиратъ въ двореца, облечени въ национални дрѣхи носятъ фракъ и на главата си цилиндръ. Издигната въ древно-японски стилъ дворецъ съ подвижни егъни и съ подове покрити съ тънки изящни рогозини представлява страненъ контрастъ отъ гостите облечени въ европейски костюми. Сума народъ пълни изкуствени пещери, алеи и павильони на обширния паркъ, поздравявайки отъ звуковете на японската официална пѣсни, настъ-послѣ се покланятъ и се измѣнило заедно съ много други японски обичаи. Подиръ церемонията на поздравлението, Микадо придруженъ отъ гостите си, отива въ оранжерията, за да се наслади съ хризантемите. Тукъ наистина има рѣдка збирка отъ

ХРОНИКА.

— **Венчаване.** На 10-и т. м. въ 11 часа прѣдъ обѣдъ, ще се извѣрши вѣничалния обрядъ, въ съборната църква „Св. Кралъ“ въ София,

тъзи цвѣти; верѣдъ тѣхъ се срѣщатъ екземпляри, на едното стебло на което цвѣтиятъ 300 цвѣтове. Никадо съ удоволствие се наслаждава съ това народно цвѣте на Япония; а гоститѣ се възхищаватъ отъ него повече отъ чувство на дѣлгъ и уважение. За тѣхъ угощението има по-голяма привлекателност. Останалото население въ Япония, както знае, празнува тоя празникъ на християнството съ почивка, разходки и украсяване на къщицѣ. Въ много градове прѣзъ това време се отварятъ разкошни изложби на цвѣти; отъ християнството съставляватъ изкуствени фигури и цѣли картини. На 20-и юни се празнува и що като помѣнуване на мъртвите, но, на място да се молятъ въ капищата и да проливатъ сълзи за умрѣлите, японците сѫ обрънали това въ празникъ за веселие и го прѣкарватъ съ разни зрѣлища и увеселения, верѣдъ които главно място заематъ надваряната на борци и военни гимнастики.

B.

ПРОДАВА СЕ една къща въ гр. Плѣвенъ № 1324, съ 1000 кв. м. място ведно съ постройката подъ кварталъ № 4, собственно на наследниците на пок. Георги Михалевъ. — За споразумение до г. Михаил Транчевъ търговецъ на кожи, въ гр. София, ул. „Царъ Симеонъ“ № 139.

1—10

ОБЯВЛЕНИЕ

Обявявамъ на Г. г. интересуващи се, че въ дюгена ми, който се намира срѣщу новостр. се Мавзолей, ми пристигнаха големъ изборъ отъ разни величини обикновени и цвѣтни джамове, които мога да поставямъ по желание и въ домовете на самите клиенти, а така сѫщо и тѣзи които ми се донесътъ на дюгена.

Умолявамъ Г. г. нуждающите се, да се отнасятъ само до менъ, гдѣто ще намѣратъ най-чиста работа и умѣрени цѣни.

Съ Почитание:
Георги Янковъ.

3—3

Ц. В. КАСАМЕНОВЪ

Извѣстява на г. г. интересуващи се, че въ магазинътъ му пристигнаха

Големъ изборъ
пушки за лозъ,
шигулки, кралната
и принадлежностите имъ.
Цѣни най-умѣрени.

Магазинътъ се намира срѣчу строящия се мавзолей.

2—5

ОБЯВЛЕНИЕ
Открива се подписка за
„МЛАДЕЖКА БИБЛИОТЕКА“

(Мѣсечно илюстровано издание за книжнина и наука).

Огъ 15 Септември т. г. започватъ да излизатъ ежемѣсечно, освенъ прѣзъ Юлий и Августъ, подъ редакцията на Н. Станевъ, Ив. Кеповъ и Н. Бѣловъ-ждовъ, учители, редъ книжки подъ название „Младежка Библиотека“. Всѣка книжка ще биде петъ коли и ще съдържа единъ или два разказа цѣли и статий отъ различни клонове на науката. „Мла-

дежка Библиотека“ се прѣдназначава за ученици отъ класовете и за малежи, па и възрастни, които не сѫ имали възможност да се дѣлчатъ, а пъкъ иматъ желание да се самообразуватъ.

Годишна цѣна петъ лева (за 50 коли), винаги прѣплатени. Въ странство 6 лева зл. За въ Бѣлгария се прави и разсрочка: 3 лева при записването и 2 слѣдъ получаване на IV книжка. Като премия съ V книжка ще се даде прѣкрасенъ стѣненъ календарь. Който събере 5 абонати, получава едно течение даромъ.

Ноканваме родителите и учителите, които желаятъ дѣцата и учениците имъ да четатъ полезни книги, а тѣй сѫщо и всички младежи и възрастни, които желаятъ да се самообразуватъ, да се запишатъ за „Младежка Библиотека“.

Адресъ: Н. Бѣловъ-ждовъ, редакторъ на „Звѣдица“ — София.

3—3

Отъ Редакцията.**ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТЕ ПРИСТАВИ**

№ 5839

Извѣстявамъ, че на 11-и Ноември т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти находящи се въ Плѣвенското землище, а именно:

1) Една къща въ гр. Плѣвенъ VIII кв. при ежѣди: Илия А. Цековъ, Ефтимия Цвѣтановъ, Цоло Нинчовъ и пътъ оцѣнена за 937 л. 50 ст.

2) Едно лозе Плѣвенското землище мястността „Дюлюмсуз“ отъ 3 декара при ежѣди:

№ 5730

Извѣстявамъ, че на 28 Октомври т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ находящъ се въ гр. Плѣвенъ, а имъ вио:

Половинъ дворно място отъ 250 кв. метра въ гр. Плѣвенъ VII кв. при ежѣди: Атанасъ Тепавски, Тодорка Матева и отъ двѣ еграниц пътъ оцѣнено за 400 лева.

Горния имотъ принадлежи на покойник Илия Калчовъ отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ продава се за въ полза на малолѣтните останали отъ покойния по опреѣдѣление № 1496 издаденъ отъ Плѣвъ. Окр. Съдъ.

Наддаванието ще почне отъ горната цѣна. Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ денъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 27/IX 1904 год.

Дѣло № 595/1904 год.

1—1 I Съдъ Приставъ: Ив. Бутиловъ.

ИЗВѢСТИЕ**Новооткритата Печатница „НАДѢЖДА“.**

на КАРАБЕЛЕВЪ, КАРАИВАНОВЪ & ИГНАТЕВЪ въ гр. Плѣвенъ, находяща се на ул. Александровска № 649, до аптеката на г. Фр. Хорачекъ

Извѣстява за знаніе на всички г. г. интересуващи се че въ книжният складъ винаги се намиратъ за продаване, съ най-умѣрени цѣни слѣдующите прѣдмети:

1) За ученици и ученички: плочи, калеми, разни моливи, разни пера и перорѣжки, разни мастила, линии, блокови и хартии за рисуване и всички други видове хартии, разни гуми за рисуване, крѣда (тибиширъ) разтошовки, мастилници, тефтерчета, тетрадки и разни други принадлежности потрѣбни на единъ ученикъ или ученичка.

2) За Търговци: копирни преси, копирни книги, разни копирни мастила и всички принадлежности за копиране разни фина книги за бланки, пликове и др.

3) За дѣржавни и общински учрѣждения: големъ изборъ отъ канцелярски хартии, плинове, мастилници, поправителни прѣсы и хартии, разни пера и перорѣжки, разни цвѣтова мастила и др.

4) За военните части: всички принадлежности за цинографъ като: цинковъ прѣпаратъ, терентинъ, кислота, химически масгилы, пера за химическо мастило, прахъ за изтриване цинковите дѣски и пр. пр.

Продажбата се извѣршва ежедневно съ най-умѣрени цѣни.

Интересуващи се молимъ да направятъ опитъ и се увѣрятъ.

При това печатницата приема да печати всички поръчки: Визитни картички, Годежни и свадбени карти — билети, Скобни извѣстия, Покани, Обявления (афиши) всъкакъвъ видъ, Търговски и канцелярски аликове и бланки, Ведомости, Разии, Вѣзвания, Брошюри, Разни сѫчинения, илюстровани и не илюстровани, Вѣстници, Сиисания и пр. пр.

Шрифтъ съвършенъ новъ и модеренъ.

РАБОТА ЧИСТА.

Цѣни много намалени.

Печатните работи се обявяватъ въ в. „Плѣвъ. Извѣстия“ безплатно.

2—10